

عنوان مقاله:

نقش میانجی انعطاف پذیری شناختی در ارتباط بین اضطراب وجودی و تحمل پریشانی با اضطراب بیماری کرونا در میان سربازان پدافند هوایی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی نظامی، دوره 13، شماره 52 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

برزو امیرپور - نویسنده مسئول: دکترای روان شناسی، گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی پیام نور تهران، تهران، ایران

روح الله صادقیان - کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی، گروه روان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه آزاد واحد قشم، هرمزگان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف از انجام پژوهش حاضر، آزمون مدل رابطه علی بین اضطراب وجودی و تحمل پریشانی با اضطراب بیماری کرونا و میانجی گری انعطاف پذیری شناختی در بین سربازان پدافند هوایی شهر بندرعباس بود. روش اجرا: این مطالعه توصیفی از نوع همبستگی است که به مدل یابی روابط ساختاری و مبتنی بر روش حداقل مربعات جزئی مربوط می شود. نمونه آماری شامل ۱۹۶ نفر بودند که بر اساس نمونه گیری در دسترس وارد مطالعه شدند. جهت گردآوری داده ها از پرسش نامه های انعطاف پذیری شناختی دنیس و وندروال (۲۰۱۰)؛ اضطراب وجودی توسط گود و گود (۱۹۷۴)؛ تحمل پریشانی توسط سیمونز و گاهر (۲۰۱۵) و مقیاس اضطراب بیماری کرونا علی پور و همکاران (۱۳۹۸) استفاده شد. با کمک نرم افزار آماری SPSS-۲۷ و Smart PLS ۳ - و روش های آماری ضریب تعیین، ضریب رگرسیون و شاخص های برازش مدل، داده ها تحلیل شدند. یافته ها: داده ها از نقش میانجی انعطاف پذیری شناختی در ارتباط میان اضطراب وجودی و تحمل پریشانی با اضطراب بیماری کرونا حمایت کرد. مقادیر بتا در ضرایب مسیر رابطه علی و معنادار میان متغیر را نشان داد و با توجه به میزان $GoF = 0.405$ برازش قوی مدل در بعد کلی را می توان استنباط نمود. نتیجه گیری: بنابراین، پیشنهاد می شود کارگاه ها و دوره های آموزشی در خصوص شناخت اضطراب وجودی و تقویت تحمل پریشانی سربازان برگزار شود تا از طریق افزایش انعطاف پذیری شناختی به کاهش اضطراب بیماری کرونا آنان کمک نماید.

کلمات کلیدی:

اضطراب وجودی، تحمل پریشانی، اضطراب بیماری کرونا، انعطاف پذیری شناختی، سرباز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1610049>

